אירוע ירי פצצות התאורה לבית רה"מ הוא קריאת השכמה לשב"כ

written by משה פוזיילוב | 18.11.2024

האירועים האחרונים סביב מעונות ראש הממשלה בירושלים ובקיסריה מעלים שאלות כבדות משקל על תפקוד מערך הביטחון במדינת ישראל. מה שהחל כמעצר של מפגין עם פצצת תאורה ליד בית ראש הממשלה בירושלים, הסתיים בפיגוע בקיסריה שבו נורו פצצות תאורה דומות לעבר ביתו הפרטי של ראש הממשלה. הטיפול הראשוני של משטרת ישראל והשב"כ באירוע הראשון בירושלים כ"הפרת סדר" גרם להחמצה של הזדמנות לסכל את האירוע בקיסריה. זהו כישלון מערכתי הדורש תחקיר עומק ושינוי דחוף של גישות העבודה.

כאשר שירות הביטחון הכללי נתקל במקרה של תפיסת אמצעי לחימה, כמו פצצת תאורה בסמוך לבית ראש הממשלה אפילו אם היא נתפסת במסגרת הפרת סדר לכאורה עליו לחשוד שמדובר בהכנה לפיגוע. בשני האירועים נעשה שימוש באותן פצצות תאורה, המיועדות לשימוש חיל הים, מה שמצביע על קשר אפשרי בין האירועים. אירוע כזה אינו "סתם הפרת סדר" אלא אינדיקציה ברורה לכוונת פגיעה בסמלי שלטון, ואולי אף בראש הממשלה ומשפחתו.

תפקידי השב"כ, כגוף מודיעין מסכל, הוא לחשוד תמיד בקשר חתרני. אירועים כאלה מחייבים חקירה מעמיקה של החשודים, בדיקת קשרים אפשריים לארגוני טרור כמו חיזבאללה או איראן, ובחינת האפשרות שמדובר בתא מחתרתי שפועל במסגרת משימה רחבה יותר. השאלות שצריכות להיבחן מיד הן: האם בוצע ע"י שב"כ מחקר תקשורת לחשוד הראשון ונבחנו קשריו? ייתכן כי כבר בשלב זה היו חושפים את ההתארגנות.

האם החשודים עברו בדיקת פוליגרף? האם הם חלק מהתארגנות מחתרתית? האם נבדק אם יש בידיהם אמצעי לחימה נוספים? האם שוחזרו העבירות? והאם בוצעו ביניהם פעולות חקירה?

הסתפקות במעצר של 24 שעות לחשוד הראשון, כמו הגבלת מניעת המפגש עם עו"ד ל-24 שעות בלבד, מעידה על תפיסה מוטעית של רמת הסיכון. התייחסות כזאת מפספסת את מהותו של אירוע חמור כל כך, שעלול היה להסתיים באסון לאומי.

כמי ששירת בשב"כ, למדתי שכל אירוע כזה צריך להיות מנותח כאילו הפיגוע הצליח. כך מקיימים תחקיר עומק, מפיקים לקחים, ומונעים את הכישלון הבא. אם האירוע לא ייספר בסטטיסטיקה הארגונית כפיגוע, לא תתקיים למידה אמיתית ולא יתחולל שיפור מבצעי.

אירועי רחוב עזה וקיסריה מהווים קריאת השכמה לשב"כ ולמערכת הביטחון. עליהם לנתח את האירועים מתוך ההנחה שהייתה כאן כוונה לפגוע בראש הממשלה או בסמל שלטון. זו אינה רק חובתם המקצועית אלא גם חובתם המוסרית כלפי מדינת ישראל ואזרחיה. עליהם לפעול

במהירות ובנחישות כדי לאתר את ההתארגנות שעומדת מאחורי האירועים ולהביא את כל המעורבים לדין.

מדינת ישראל אינה יכולה להרשות לעצמה כישלונות כאלה. ראש הממשלה הוא יעד אסטרטגי להגנת המדינה, וכל איום עליו גם אם נדמה כ"זניח" חייב להיבחן ככזה שמעמיד את המדינה כולה בסכנה.

פורסם במעריב, בתאריך 18.11.2024.

הדעות המובעות בפרסומי מכון משגב הן על דעת המחברים בלבד.